

חדר המישלחת הישראלית דמה למכבסה.

מלמד אוכל דגים ושמיר נשאר במקום

מאיר הרציון השתתף בכנס-הייסוד של מיפלגת התחייה, וגם הוא ניסה שלא להתבלט. לשם כך לא נכנס כלל אל תוך האולם, אלא ישב בחוץ. כאשר התגלה על-ידי צלמים, ניסה למנוע מהם לצלמו. הרציון, שהוא תומך נלהב של התנועה, לא חתם עד כה על אף קריאה רשמית שלה, והפעילות כולה נעשת בשם אשתו רותי, שהיא אוהדת התנועה.

הגברת לנדאו: "טוב, כולם יודעים שאצלכם במצריים ביצים נורא קטנות!"

לשרהדנות אהרון אביר-הציון יש הסבר לכל הבעיות של שרה-אוצר, "שימ" חה ארליך. אמר השבוע אביר-הציון: "עם ארליך הכל בסדר. הוא שרי-אוצר טוב, חבר-מיפלגה נאמן ואפילו מד בר עברית. הצרה שלו היא שהוא חושב בפולנית."

אגב, אביר-הציון מגייר את ראש-הממשלה, מנחם בגין, את ארליך ואת מנהיגי מיפלגת-העבודה, "שימ" פריס, בשם "המיגור הפולני".

חנות-הספרים הירושל מית המפורסמת אריאל החלי-פה בשבוע שעבר בעלים. נר-אה כי להחלפת הבעלים יש משמעות גם לגבי הספרים ש-יימכרו בה. החנות, שבעליה הקודמים היה נפתלי רן, מ-ממנהיגי שלום עכשיו, נרכשה על-ידי יהושע שילה, איש גוש-אחוניים. שילה כבר הבי-טיח כי החנות, במתכונתה ה-חדשה, תמכור ספרים על "אה-בת-ארץ-ישראל".

העיתונאים האמריקאיים אינם אוהבים כל-כך את שגר-ריר ישראל לאו"ם, הד"ר יהודה בלום, ואת הקונסול הכללי של ישראל בניו-יורק, פול קירר, ומכנים אותם בל-צון: "השמן והרוח". בלום הוא צנום-גוף, וקירר הוא בעל-גוף מלא.

קידר הופיע לפני ידידי ההסתדרות בארצות-הברית ו-הודיע להם, כי הממשלה עור-מדת לסגור את קופת-החולים. רק אחרי שפרצה באולם סע-רה, התנצל קידר ואמר: "אני לא ידעתי שקופת-חולים שיי-כת להסתדרות."

ליד אחד מעורכי העיתונים הר-מצריים, במהלך הארוחה היא נכנסה עימו לשיחה והתעניינה ברמת מחירי המוצרים במצ-ריים. האיש סיפר לה כי מחירו של עיתון מצרי הוא שלושה פיאסטר, הסכום לא אמר דבר לגברת לנדאו ועל מנת להמ-חיש אותו, סיפר לה העורך ה-מצרי, כי מחיר ביצה במצריים כפול ממחירו של עיתון ומגיע לשישה פיאסטר. הגיבה על כך

סאדאת את מלך לנצח על תזמורת קאהיר, בקונצרט ח-גיגי שיערך במצריים. בזויד-ש מארס הקרוב.

הסיפור הבא מתגלגל מאז ביקורו של נשיא מצריים, אנוור אל-סאדאת, בחיפה. בחור דש שעבר, בארוחת-הערב ה-חגיגית, שנערכה במלון דן כחול לכבודו של סאדאת, יש-בה הולי לנדאו, אשתו של שרה-החבורה חיים לנדאו,

ראש עיריית ירושלים, טרי קרליק, אירח בשבוע ש-עבר את העיתונאי העולה מ-ארגנטינה, יעקב טימרמן. טימרמן סיפר לקולק כי בעת הבחירות לעיריות בישראל, כשהוא ישב בכלא בארגנטי-נה, ערכו האסירים, כדי ל-שעשע את עצמם, קלפי בין כתלי הכלא, והוא, טימרמן, הצביע עבור קולק.

בקבלת-הפנים שערך קולק בסוכת-העירייה, שמו רבים לב לכך שהוא הקפיד לחבק בהתרגשות רבה את ה-פאטריארך בזיליוס, ראש ה-כנסייה היוונית-אורתודוקסית. כאשר נשאל קולק אחר-כך ל-פשר היחסים החמים ביניהם השיב: "אני מבכר לחבק את היוונים-האורתודוקסים מאשר את האורתודוקסים היהודים, המאשימים אותי בהתייגנות."

לח"כ-הליכוד החיפאי מאיר כהן נגרמה בשבוע ש-עבר הפתעה. הידיעה כי מז-כיר מועצת-הפרעלי-חיפה, הח"כ לשעבר משה ורמבאן, עומד לצאת השבוע לטיול בגרמניה, על חשבון מועצת-הפרעלים, זהו טיולו השלישי השנה, ורטמן נוהג להפקיע לעצמו את ההזמנות המגיעות מאיגודים מיקצועיים בחוף-לארץ לזוע-די-עובדים חיפאיים. כהן נר-סה למנוע את נסיעתו של ורטמן, ושיגר לו מיכתב דחוף בנידון. התשובה שקיבל כהן מוורטמן היתה: "אני נמצא ערב נסיעה לחוף-לארץ. לכן אין לי זמן לעסוק בבעיה ש-העלית. כשאשוב, אטפל בנו-שא".

המלחין והמנצח עמוס מלך חוטא לעיתים גם בכתי-בת שירים. לפני חודשים אחר-דים כתב שיר בשם שיר תפני-לה, שבו שיבח את נשיא-מצ-ריים, אנוור אל-סאדאת, טגר-על יוזמת-השלום שלו. טגר-ראש-הממשלה יואל ירין לקח עימו את השיר של מלך למצ-ריים ונתן אותו לסאדאת. הש-יר בוע הגיע למלך מיכתב אישי מאנוור אל-סאדאת, שבו מזמין

מישלחת הכנסת, שחזר-רה בשבוע שעבר מוונסואלה, עדיין ממשיכה לספר בדיחות על חברה-מישלחת, איש המפ-ד"ל אברהם ("אברמל") מלמד. למלמד היתה בקארא-קאס בעיית. האוכל היה מצוי-יין, אך רובו טרף. מלמד ידע שכאשר מציעים לו דג, אם הוא גדול הוא מותר באכילה, אך אם הוא קטן, יש חשש שהוא טרף. הבעיה של מלמד היתה כאשר הוגשו הדגים פרוסים. מספר ח"כ יוסי שריד, שהשתתף אף הוא ב-מישלחת: "מלמד היה מסתכל על פרוסת הדגים, אימר: 'זה מוכרח להיות דג גדול, וטורף את הדג'."

אגב, מלמד נתקל ב-בעיה כאשר היה צריך לנאום בכנס. מאחר ולא ידע אף אחת מהשפות שהיו מדוברות בו, הוא מצא לכך פיתרון, והעניק את הזמן שיועד לו לחבר אחר של המישלחת, ח"כ גפכב בריאן.

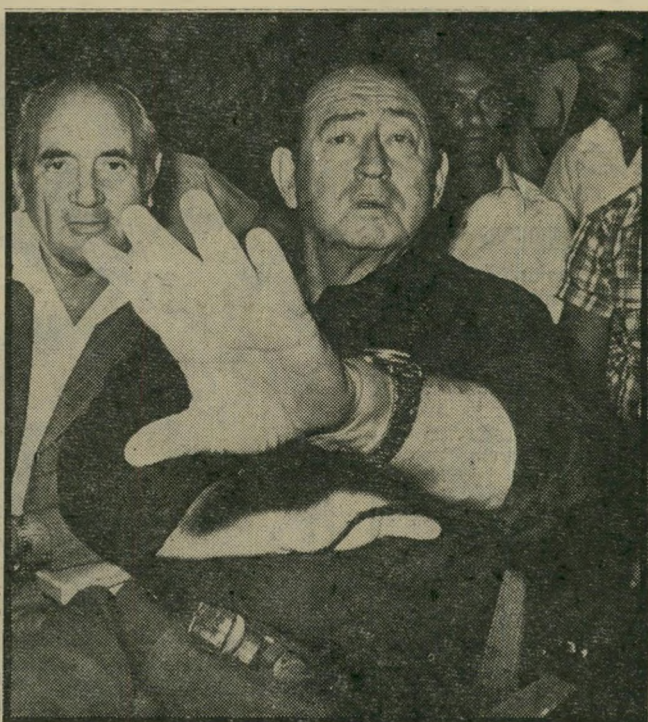
חברי המישלחת התגור-רו במלון-דירות מפואר. בכל-דירה עמדו לשרותם מקרר, באר ומכונת-כביסה. את מכונ-נת-הכביסה ניצל יושב-ראש המישלחת, חיים קורפן, ש-כיבס את בגדיו במשך שעות ארוכות בכל יום, ותלה אותם לאורך החדר להתייבש.

בעיית-כביסה אחרת היתה לגוסטב בדיאן. על ה-חליפה היחידה שהביא עימו לכינוס היה כתם. בדיאן הביא איתו מהארץ תכשירים שונים, ביניהם תכשיר להסרת כתמים, וגם תכשיר למניעת זיעה ברג-ליים. בטעות הוא ריסס את הכתם בתכשיר למניעת זעה והרגליים, והיה צריך אחרי-כך לשלוח את החליפה לניקוי.

כשנשאל השבוע ח"כ משה שמיר על תפניותיו הפוליטיות הרבות בשנים ה-אחרונות, מהשאל הקיצוני של השומרי-הצעיר עד לתנועה הימנית-קיצונית התחיה, השיב: "המצאות השתנתה, אני נש-ארתי במקומי."

בשבוע שעבר, יפה סירב לעלות לבמה וישב בקהל, ולמרות שהיה חבר כנסת הקודמת מטעם חוג נאמני ארץ-ישראל השלמה, הוא ניסה למנוע בעד הצלמים, אשר גילו אותו, לצלם אותו.

האלוף (מיל'), יושב-ראש מועצת-המנהלים של רשות-שמורות-הטבע, היה אף הוא אחד המזומנים לכנס-הייסוד של מיפלגת-התחייה שנערך

אברהם יפה